

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Hotărîre pentru controlul constituționalității unor dispoziții
legale și normative privind terenurile proprietate publică
și delimitarea lor

Nr.12 din 21.04.2005

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.67-68/10 din 06.05.2005

* * *

În numele Republicii Moldova,
Curtea Constituțională în componența:

Victor PUȘCAȘ - președinte
Alina IANUCENCO - judecător
Mircea IUGA - judecător
Dumitru PULBERE - judecător
Elena SAFALERU - judecător
Ion VASILATI - judecător-raportor

cu participarea grefierului Maia Țurcan, reprezentantului permanent al Guvernului la Curtea Constituțională Nicolae Eșanu, viceministru al justiției, reprezentanților Guvernului Anatol Spivacenco, prim-viceministru al agriculturii și industriei alimentare, și Ștefan Crigan, vicedirector general al Agenției de Stat Relații Funciare și Cadastru, în conformitate cu art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție, art.4 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art.4 alin.(1) lit.a) și art.16 alin.(1) din Codul jurisdicției constituționale, a examinat în ședință plenară deschisă dosarul pentru controlul constituționalității sintagmei "ale căror construcții hidrotehnice se află la balanța primăriilor" din art.2/3 din Codul apelor introdus prin Legea nr.446-XV din 13 noiembrie 2003 "Pentru modificarea și completarea unor acte legislative", propoziției "Dacă reprezentanții părților nu convin asupra hotarelor, acestea sînt determinate de Guvern la propunerea Agenției Naționale Cadastru, Resurse Funciare și Geodezie" din art.2 alin.(3) din Legea nr.981-XIV din 11 mai 2000 "Privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor" și Hotărîrii Guvernului nr.959 din 4 august 2003 "Cu privire la delimitarea terenurilor proprietate publică în unele unități administrativ-teritoriale ale Republicii Moldova".

Drept temei pentru examinarea dosarului a servit sesizarea deputatului în Parlament Lidia Guțu, depusă la 1 noiembrie 2004, în conformitate cu art.24 și art.25 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art.38 și art.39 din Codul jurisdicției constituționale.

Prin decizia Curții Constituționale din 22 noiembrie 2004 sesizarea a fost acceptată pentru examinare în fond și înscrisă în ordinea de zi.

În procesul examinării sesizării Curtea a dispus de punctele de vedere și informațiile comunicate de Parlament, Președintele Republicii Moldova, ministerele Economiei, Justiției, Agriculturii și Industriei Alimentare, Transporturilor și Comunicațiilor, Ecologiei și Resurselor Naturale, Agenția de Stat Relații Funciare și Cadastru, Concernul republican pentru gospodărirea apelor "Apele Moldovei", Agenția de Stat pentru Silvicultură "Moldsilva", Departamentul Construcțiilor și

Dezvoltării Teritoriului, consiliile raionale Anenii Noi, Edineț, Strășeni, Adunarea Populară a Găgăuziei, primăriile municipiilor Chișinău și Bălți.

Examinînd materialele dosarului, audiind informația prezentată de judecătorul-raportor și explicațiile participanților la proces, Curtea Constituțională

a constatat:

1. Autorul sesizării solicită controlul constituționalității sintagmei "ale căror construcții hidrotehnice se află la balanța primăriilor" din art.2/3 din Codul apelor* în redacția Legii nr.446-XV din 13 noiembrie 2003 "Pentru modificarea și completarea unor acte legislative"**, propoziției "Dacă reprezentanții părților nu convin asupra hotarelor, acestea sînt determinate de Guvern la propunerea Agenției Naționale Cadastru, Resurse Funciare și Geodezie" din art.2 alin.(3) din Legea nr.981-XIV din 11 mai 2000 "Privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor"*** și Hotărîrii Guvernului nr.959 din 4 august 2003 "Cu privire la delimitarea terenurilor proprietate publică în unele unități administrativ-teritoriale ale Republicii Moldova"**** (în continuare - Hotărîrea nr.959/2003), prin care executivul a aprobat terenurile proprietate publică a statului în raioanele și în U.T.A. Găgăuzia, specificate în anexele nr.1 - nr.60.

* Monitorul Parlamentului Republicii Moldova, 1993, nr.10, art.287.

** M.O., 2004, nr.6-15, art.40.

*** M.O., 2000, nr.94-97, art.672.

**** M.O., 2003, nr.182-185, art.1019.

După părerea autorului sesizării, prevederile legale și hotărîrea Guvernului limitează dreptul de proprietate publică al unităților administrativ-teritoriale și astfel contrazic art.3, art.4 alin.6 și art.9 alin.1-3 din Carta Europeană a Autonomiei Locale, art.1, art.6, art.8, art.20, art.26, art.102, art.109, art.112, art.126 și art.127 din Constituția Republicii Moldova, precum și art.3-6, art.9, art. 81-84 și art.88 din Legea nr.123-XV din 18 martie 2003 "Privind administrația publică locală", art.2/1, art.2/2, art.2/3 din Codul apelor, art.1, art.3, art.8, art.10, art.11 din Legea nr.523-XIV din 16 iulie 1999 "Cu privire la proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale" și alte acte legislative.

2. Pentru executarea Legii nr.981-XIV din 11 mai 2000 "Privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor" (în continuare - Legea nr.981-XIV), prin Hotărîrea nr.959/2003 Guvernul delimitează terenurile proprietate publică în unele unități administrativ-teritoriale.

Raporturile de drept privind delimitarea terenurilor proprietate publică fac obiectul și al altor hotărîri ale Guvernului, care fie au precedat Hotărîrea nr.959/2003, fie au fost adoptate ulterior acesteia, și anume: nr.837 din 14 august 2001 "Despre unele măsuri privind delimitarea terenurilor proprietate publică"*, nr.1679 din 24 decembrie 2002 "Despre delimitarea terenurilor proprietate publică în județul Orhei"**, nr.1181 din 30 septembrie 2003 "Cu privire la delimitarea terenurilor proprietate publică pe municipiul Bălți"***, nr.375 din 13 aprilie 2004 "Despre delimitarea terenurilor proprietate publică a localităților din componența municipiului Chișinău"****.

* M.O., 2001, nr.104-105, art.894.

** M.O., 2002, nr.185-189, art.1834.

*** M.O., 2003, nr.211-214, art.1230.

**** M.O., 2004, nr.64-66, art.513.

Întrucît hotărîrile Guvernului nr.1679 din 24.12.2002, nr.1181 din 30.09.2003, nr.375 din 13.04.2004 și nr.959/2003 contestată reglementează raporturi de drept analogice și, ca și Hotărîrea Guvernului nr.837 din 14.08.2001, sînt adoptate pentru executarea Legii nr.981-XIV, Curtea Constituțională, în baza art.6 alin.(2) și (3) din Codul jurisdicției constituționale privind limitele competenței sale, extinde controlul constituționalității asupra legii și hotărîrilor menționate integral.

3. Avînd drept obiectiv principal garantarea supremației Constituției, Curtea Constituțională, în exercitarea controlului constituționalității unei norme legale, se conduce de principiile generale consacrate de Legea Supremă, și în special de art.7 din Constituție, potrivit căruia nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Legea nr.981-XIV, care este o lege ordinară, reglementează delimitarea terenurilor proprietate publică a statului și terenurilor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale. Potrivit art.1 din lege, proprietatea publică asupra terenurilor poate fi:

a) de interes național - în acest regim de drept, proprietatea aparține statului (proprietate publică a statului);

b) de interes local - în acest regim de drept, proprietatea aparține satului, comunei, orașului, municipiului, raionului, unității teritoriale autonome Găgăuzia (proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale).

Noțiunea de terenuri proprietate publică a statului este definită în art.3 din lege, potrivit căruia terenurile proprietate publică a statului reprezintă o parte a terenurilor proprietate publică ce aparțin cu drept de proprietate Republicii Moldova, dreptul de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra cărora este de competența Guvernului, în conformitate cu legislația. Definiția noțiunii de terenuri proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale este expusă în art.6 din lege, acestea reprezentînd o parte a terenurilor proprietate publică ce aparțin cu drept de proprietate unităților administrativ-teritoriale ale Republicii Moldova, dreptul de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra cărora este de competența autorităților administrației publice locale.

Procesul de delimitare a terenurilor proprietate publică constă în acțiuni de identificare și de formare a terenurilor proprietate publică a statului și a terenurilor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, în modul stabilit de legislație (art.2 alin.(2)).

Avînd în vedere că modul de delimitare a terenurilor proprietate publică este stipulat exclusiv prin Legea ordinară nr.981-XIV, Curtea consideră această lege ca fiind actul de bază prin care se reglementează raporturi cu caracter fundamental pentru stat ce privesc proprietatea publică asupra pămîntului în Republica Moldova.

4. În executarea Legii nr.981-XIV și a Hotărîrii sale nr.837 din 14.08.2001, Guvernul a aprobat terenurile proprietate publică a statului în județul Orhei, în unele unități administrativ-teritoriale, pe municipiul Bălți, a localităților din componența municipiului Chișinău (hotărîrile nr.1679 din 24.12.2002, nr.959/2003, nr.1181 din 30.09.2003, nr.375 din 13.04.2004). În funcție de destinația principală, au fost determinate următoarele categorii de terenuri: cu destinație agricolă; destinate industriei, telecomunicațiilor și cu alte destinații speciale; ale Ministerului Transporturilor și Comunicațiilor; ale fondului silvic; ale fondului apelor.

Astfel, Curtea conchide că Legea ordinară nr.981-XIV și hotărîrile

menționate ale Guvernului formează baza legală și normativă prin care se statuează regimul juridic al proprietății publice a statului și a unităților administrativ-teritoriale asupra terenurilor funciare.

5. Potrivit prevederilor Constituției, în Republica Moldova, stat de drept, puterea legislativă, executivă și judecătorească, fiind separate, colaborează în vederea asigurării unității reglementărilor legislative pe întreg teritoriul țării. Acestor deziderate fundamentale servește adoptarea de către Parlament a legilor constituționale, organice și ordinare, iar pentru organizarea executării legilor adoptarea de hotărâri de către Guvern (art.1 alin.(3), art.6, art.66 lit.c), art.102 alin.(2) din Constituție). Curtea remarcă că prin lege organică se reglementează organizarea administrației locale, a teritoriului, precum și regimul general privind autonomia locală, regimul juridic general al proprietății (art.9, art.72 alin.(3) lit.f) și i), art.126 alin.(2) lit.a), art.127 din Constituție).

Potrivit Legii Supreme, atribuțiile autorităților publice din Republica Moldova diferă în funcție de domeniile care le incumbă și de principiile de bază pe care își întemeiază activitatea.

Astfel, în contextul cauzei examinate, legislativul reglementează relațiile funciare pe întregul teritoriu al Republicii Moldova, organizează controlul asupra respectării legislației funciare, stabilește suprafețele cu regim juridic special, tarifele pentru calcularea prețului normativ al pământului și cotele impozitului funciar, rezolvă alte chestiuni ce intră în competența Parlamentului. În competența Guvernului intră ținerea cadastrului funciar și organizarea reglementării regimului proprietății funciare pe teritoriul republicii, aprobarea cadastrului funciar anual, stabilirea și schimbarea destinației terenurilor în modul prevăzut de lege, elaborarea programelor, schemelor, proiectelor și planurilor de reglementare a regimului proprietății funciare în republică și asigurarea realizării lor, aprobarea hotărârilor unităților administrativ-teritoriale în baza propunerilor consiliilor raionale și municipale, determinarea listei întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor ale căror terenuri rămân în proprietatea statului și prezentarea acestora spre aprobare Parlamentului etc. (art.7 și art.8 din Codul funciar)*.

* M.O., 2001, nr.107, art.817.

Direcțiile strategice ale dezvoltării social-economice a țării sînt condiționate de resursele naturale naționale, acestea avînd importanță pentru întreaga populație. Resursele naturale locale au importanță pentru populația unui teritoriu limitat.

Raporturile juridice în domeniul resurselor naturale sînt reglementate de Constituție, Codul funciar, Codul apelor, Codul subsolului, Codul silvic, Legea cu privire la protecția mediului înconjurător, Legea cu privire la resursele naturale și de alte acte normative.

Potrivit Legii privind administrația publică locală nr.123-XV din 18 martie 2003*, unitatea administrativ-teritorială este persoană juridică de drept public și dispune de patrimoniu în condițiile legii. Patrimoniul unităților administrativ-teritoriale îl formează bunurile care aparțin domeniului public și domeniului privat al acestora. Bunurile care fac parte din domeniul public sînt inalienabile, imprescriptibile și insesizabile. Din domeniul public al unităților administrativ-teritoriale fac parte bunurile determinate de lege, precum și bunurile care, prin natura lor, sînt de uz sau de interes public local. La categoria bunurilor ce fac parte din domeniul public de interes local pot fi raportate terenurile pe care sînt amplasate

construcții de interes public local, porțiunile de subsol, drumurile, străzile, piețele, obiectele acvatice separate, parcurile publice, clădirile, monumentele, muzeele, pădurile, zonele de protecție și zonele sanitare și alte obiective care, conform legii, nu aparțin domeniului public al statului (art.4, art.81 alin.(1) și (2), art.82 alin.(1) și (2)).

* M.O., 2003, nr.49, art.211.

Constituția statuează expres că proprietatea este publică și privată (art.9 alin.(1)). Proprietatea publică aparține statului sau unităților administrativ-teritoriale. Bogățiile de orice natură ale subsolului, spațiul aerian, apele și pădurile folosite în interes public, resursele naturale ale zonei economice și ale platoului continental, căile de comunicație, precum și alte bunuri stabilite de lege, fac obiectul exclusiv al proprietății publice. Statul asigură administrarea proprietății publice ce-i aparține în condițiile legii (art.126 alin.(1) lit.a), art.127 alin.(2) și alin.(3) din Constituție).

Republica Moldova, prin lege, asigură proprietarilor condiții egale de dezvoltare, apără drepturile de proprietate, garantează durabilitatea și stabilitatea raporturilor de proprietate. Stingerea dreptului de proprietate în legătură cu hotărîrea privind retragerea sectorului de pămînt pe care se află bunurile proprietarului sau în legătură cu o altă hotărîre a organului de stat, care nu urmărește în mod nemijlocit retragerea bunurilor proprietarului, se admite numai în cazurile și în modul stabilit de actele legislative ale Republicii Moldova, cu repararea integrală a daunelor cauzate proprietarului prin stingerea dreptului de proprietate. În cazul în care proprietarul nu este de acord cu hotărîrea ce atrage după sine stingerea dreptului de proprietate, aceasta nu poate fi pusă în aplicare pînă la soluționarea litigiului de către instanța judecătorească competentă sau judecata arbitrilor (art.40, art.42 din Legea nr.459-XII din 22 ianuarie 1991 "Cu privire la proprietate"*).

* Monitorul Parlamentului Republicii Moldova, 1991, nr.3-6, art.22.

Raporturile legate de apariția, exercitarea și apărarea dreptului de proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale sînt reglementate prin Legea organică nr.523-XIV din 16 iulie 1999 "Cu privire la proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale"*. Proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale se constituie din patrimoniul ce aparține unităților administrativ-teritoriale respective. Bunurile domeniului public constituie totalitatea bunurilor mobile și imobile, destinate satisfacerii intereselor generale ale colectivității din unitatea administrativ-teritorială. Toate bunurile mobile și imobile, aflate pe teritoriul unităților administrativ-teritoriale pînă la intrarea în vigoare a Legii privind organizarea administrativ-teritorială a Republicii Moldova, cu excepția bunurilor ce se aflau în proprietatea statului și în proprietate privată, prin art.1 alin.(6) din Legea nr.523-XIV din 16.07.1999 au fost declarate proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale. Fiind bunuri imobile, terenurile destinate satisfacerii necesităților unităților administrativ-teritoriale sînt obiecte ale dreptului de proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale. Autoritățile administrației publice a satului, comunei, orașului, municipiului, raionului, unității teritoriale autonome Găgăuzia sînt subiecți ai dreptului de proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale,

care exercită acest drept în numele colectivității din teritoriul unității administrativ-teritoriale respective, în baza actelor emise în conformitate cu Constituția, Legea cu privire la proprietate, alte legi și acte normative. Dreptul de proprietate publică al unităților administrativ-teritoriale este recunoscut în Republica Moldova și apărut de lege. Acest drept poate înceta în cazul în care patrimoniul unității administrativ-teritoriale a fost distrus, privatizat sau a fost transmis în proprietatea publică a statului în condițiile legii. Delimitarea proprietății publice a unităților administrativ-teritoriale urma să fie efectuată pînă la 1 ianuarie 2000, iar soluționarea litigiilor în acest domeniu, potrivit legii, este de competența instanțelor judecătorești (art.1 alin.(2), alin.(4), alin.(6), art.3 lit.c), art.4 alin.(1), art.7 art.10 alin.(1) art.12, art.15, art.16 din Legea nr.523-XIV din 16.07.1999).

* M.O., 1999, nr.124-125, art.611.

6. În lumina enunțurilor expuse, este evident faptul că prin Legea ordinară nr.981-XIV Parlamentul a supus reglementării raporturile de drept în domeniul proprietății funciare, regimul juridic special al căreia este parte componentă a regimului juridic general al proprietății. Prin urmare, sub aspect formal, Legea nr.981-XIV contravine integral art.72 alin.(3) lit.i) din Constituție, potrivit căreia regimul juridic general al proprietății se reglementează prin lege organică. Conform definiției date de Legea organică nr.780-XV din 27 decembrie 2001 "Privind actele legislative"*, legi organice sînt actele legislative care reprezintă o dezvoltare a normelor constituționale și intervin în domeniile expres prevăzute de Constituție sau în alte domenii deosebit de importante (art.9 alin.(1)).

* M.O., 2002, nr.36-38, art.280.

Curtea constată că unele prevederi ale Legii nr.981-XIV sînt neconstituționale și în fond. Astfel, art.2 alin.(3) din lege, potrivit căreia litigiile privind stabilirea hotarelor terenurilor se soluționează de către Guvern, contrazice art.20 și art.114 din Legea Supremă, care statuează că justiția se îndeplinește, în numele legii, numai de instanțele judecătorești și nici o lege nu poate îngreuna accesul liber la justiție.

De asemenea, Legea nr.981-XIV contrazice principiile de bază privind administrația publică locală, consfințite în art.109 din Constituție și dezvoltate în Codul funciar, în domeniul respectiv. Astfel, Codul funciar, care are putere juridică superioară față de legea ordinară, prevede în art.9 și art.10 că stabilirea suprafețelor de teren din cadrul raionului și municipiului, satului (comunei) care rămîn în proprietatea statului ține de competența consiliilor unităților administrativ-teritoriale respective. De asemenea, în competența consiliilor intră retragerea dreptului de proprietate asupra terenurilor în condițiile prevăzute de lege.

7. Pentru considerentele expuse și avînd în vedere că constituționalitatea hotărîrilor Guvernului nr.837 din 14.08.2001, nr.1679 din 24.12.2002, nr.959/2003, nr.1181 din 30.09.2003 și nr.375 din 13.04.2004 depinde de constituționalitatea Legii nr.981-XIV, în executarea căreia au fost adoptate, Curtea le declară neconstituționale integral.

Curtea Constituțională relevă că Hotărîrea Guvernului nr.1679 din 24 decembrie 2002 "Despre delimitarea terenurilor proprietate publică în județul Orhei" contravine de asemenea art.110 alin.(1) din Constituție,

deoarece organizarea administrativ-teritorială a Republicii Moldova nu atestă categoria "judet".

Prin hotărârile Guvernului nr.959/2003 și nr.1679 din 24.12.2002 statului i-au fost atribuite în proprietate publică un șir de terenuri din fondul apelor cu o suprafață nesemnificativă variind între 0,46 ha și 2-3 ha (Anenii Noi, Cahul, Călărași, Edineț, Florești, Leova, Glodeni Orhei ș.a.). Avizele Guvernului, Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare, Agenției de Stat Relații Funciare și Cadastru, prezentate la solicitarea Curții Constituționale, nu conțin date concludente care ar demonstra că, din punct de vedere economic, ecologic istorico-cultural sau al securității statului, terenurile respective au caracter strategic pentru Republica Moldova.

8. Curtea apreciază ca fiind neconstituțională și sintagma "ale căror construcții hidrotehnice se află la balanța primăriilor" din art.2/3 din Codul apelor în redacția Legii nr.446-XV din 13 noiembrie 2003.

Conform art.2/3 din Codul apelor, în proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale se află obiectivele acvatice care sînt situate integral în limitele unității administrativ-teritoriale respective, ale căror construcții hidrotehnice se află la balanța primăriilor și care nu sînt atribuite în proprietatea publică a statului și nici nu constituie obiect al proprietății private.

De menționat că, potrivit art.1/3 din Codul apelor, obiectivul acvatic natural sau artificial este unic și indivizibil, din el făcînd parte apa, terenul aflat sub apă, fîșiile riverane de protecție, construcțiile hidrotehnice (baraje, diguri).

Din analiza textuală a art.2/3 din Codul apelor rezultă expres că obiectivele acvatice ale căror construcții hidrotehnice nu se află la balanța primăriilor sînt fie proprietatea publică a statului, fie proprietatea persoanelor fizice și juridice, însă nici art.2/2 privind obiectivele acvatice proprietate publică a statului, nici art.2/4 privind proprietatea privată asupra obiectivelor acvatice, articole din Codul apelor care stipulează temeiurile dreptului de proprietate, nu subordonează dreptul de proprietate asupra obiectivului acvatic de aflare a acestuia la balanța proprietarului.

Astfel, Curtea Constituțională consideră că sintagma "ale căror construcții hidrotehnice se află la balanța primăriilor" din art.2/3 din Codul apelor în redacția Legii nr.446-XV din 13 noiembrie 2003 îngrădește dreptul unităților administrativ-teritoriale la proprietate, consfințit de art.127 din Legea Supremă, potrivit căruia resursele naturale, inclusiv apele folosite în interes public, fac obiectul exclusiv al proprietății publice, care aparține fie statului, fie unităților administrativ-teritoriale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art.140 alin.(2) din Constituție, art.1 și art.26 din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art.62 lit.a) și art.68 din Codul jurisdicției constituționale,

Curtea Constituțională

HOTĂRĂȘTE:

1. Declară neconstituționale:

- Legea ordinară nr.981-XIV din 11 mai 2000 "Privind terenurile proprietate publică și delimitarea lor";

- sintagma "ale căror construcții hidrotehnice se află la balanța primăriilor" din art.2/3 din Codul apelor în redacția Legii nr.446-XV din 13 noiembrie 2003 "Pentru modificarea și completarea unor acte legislative";

- Hotărîrea Guvernului nr.837 din 14 august 2001 "Despre unele măsuri privind delimitarea terenurilor proprietate publică";

- Hotărîrea Guvernului nr.1679 din 24 decembrie 2002 "Despre delimitarea terenurilor proprietate publică în județul Orhei";
- Hotărîrea Guvernului nr.959 din 4 august 2003 "Cu privire la delimitarea terenurilor proprietate publică în unele unități administrativ-teritoriale ale Republicii Moldova";
- Hotărîrea Guvernului nr.1181 din 30 septembrie 2003 "Cu privire la delimitarea terenurilor proprietate publică pe municipiul Bălți";
- Hotărîrea Guvernului nr.375 din 13 aprilie 2004 "Despre delimitarea terenurilor proprietate publică a localităților din componența municipiului Chișinău".

2. Prezenta hotărîre este definitivă, nu poate fi supusă nici unei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în "Monitorul Oficial al Republicii Moldova".

PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE

Victor PUȘCAȘ

Chișinău, 21 aprilie 2005.
Nr.12.